

**CHIA SẺ NHỮNG ĐIỀU TÂM ĐẮC VỀ
THÁI THUỌNG CẢM ỨNG THIÊN**

Chủ giảng: Thầy Thái Lễ Húc

Chuyển ngữ: Ban biên tập Học Làm Người Tốt

Giảng tại: Trung Tâm Giáo Dục Văn Hóa Truyền Thống – Malaysia

Tập 46

Hãy phóng sinh chính mình, đời này làm một người thanh lương tự tại

Giảng ngày 11 tháng 11 năm 2010

Kính chào quý vị trưởng bối, quý vị đồng đạo, xin chào mọi người!

Hai ngày này chúng ta đã nói tới câu “*côn trùng thảo mộc, do bất khả thương*” (chớ nên thương tổn côn trùng, thảo mộc). Gọi là “ông trời có đức hiếu sanh”. Hơn nữa, những sanh mạng có linh tri này đều rất yêu quý mạng sống của bản thân chúng, khi chúng sắp bị giết mổ thì đều vô cùng sợ hãi. Chúng ta có thể ăn chay, không ăn thịt chúng sanh chính là vô úy bố thí, chính là trường dưỡng tâm từ bi của chính mình. Cho nên công đức giới sát phóng sanh là vô cùng lớn. Vậy sự giới sát này, chúng ta trong cuộc sống này nếu có thể làm được ngay lúc này, không ăn thịt chúng sanh thì đây là trì giới không sát sanh. Trong Phật môn nói, trì giới không sát sanh là không nào hại chúng sanh, ngay cả ý niệm sát hại cũng không có, vậy thì giới sát này sẽ trì được càng viên mãn. Chúng ta hôm qua cũng nói rằng chúng ta từ những chi tiết nhỏ trong cuộc sống đều có thể thấu hiểu, không được sát hại đến sanh mạng, “*bước chân thường nhìn kiến trùng, cầm lửa đừng đốt núi rừng*”.

Sự giới sát, phóng sanh này nếu chúng ta tận tâm tận lực mà làm thì đều sẽ viên mãn. Chúng ta khi đi ra chợ, nhìn thấy mấy con cá, mấy con cua, người ta mua về là chúng sẽ bị giết đi mất. Chúng ta xem, những sanh mạng này đều có cảm thọ, cảm giác, chúng có thể cảm nhận được sắp sửa đối mặt với cái chết. Cho nên, ví dụ người muốn giết chúng tới gần chúng, chúng sẽ rất hoảng sợ. Nếu như chúng ta dùng tâm từ bi đối đãi với chúng, có thể chúng sẽ cảm nhận được, có thể ánh mắt chúng đang nhìn vào chúng ta, đang hy vọng chúng ta có thể cứu chúng. Giống như con bò khi sắp bị giết có thể nó nhìn người đi đường, dùng ánh mắt khẩn cầu mà nhìn xem có cứu nó được không. Nếu nhìn thấy những tình hình này, chúng ta nếu như có khả năng, hãy mua chúng về, đem đến bên bờ sông mà phóng sanh.

Tất nhiên việc phóng sanh này cũng phải lựa chọn phương pháp tốt, ví dụ như tùy duyên phóng sanh. Nếu như phóng sanh biến thành cố định mỗi tuần lễ vào thời gian nào đó, vào thời điểm nào đó, có thể sẽ khiến cho những người làm kinh doanh vì biết trước được là quý vị ngày mai sắp phóng sanh, họ sẽ cố ý đi bắt về một đồng sanh mạng, thì tâm tốt muốn phóng sanh lại thành ra hại sanh mạng. Bởi vì họ cố ý đi bắt, trong quá trình săn bắt đó, chắc chắn sẽ sát thương sanh mạng. Cho nên làm việc tốt còn phải suy nghĩ tới tệ nạn, còn phải có trí huệ mới được. Kể cả lúc muốn thả những sanh mạng này,

còn phải quan sát xem chúng có bị thương hay không. Nếu như chúng bị thương thì phóng sanh có thể cũng sống không nổi. Cho nên người xưa họ thả những sanh mạng, ví dụ nói thả chim, họ quan sát trước xem nó có bị thương không, giúp nó dưỡng thương xong rồi mới thả nó đi. Những hành động này của người xưa đều rất đáng để chúng ta noi gương. Người tốt phải làm tới cùng, không chỉ là đối với người như vậy mà đối với sanh mạng khác cũng như vậy. Tất nhiên cứu người cũng là phóng sanh. Chúng ta bây giờ dùng pháp thiện khuyên người có thể đoạn ác tu thiện, sau này họ không đọa vào ba đường ác, việc này cũng là phóng sanh, đây là cứu đời đời kiếp kiếp của họ, cứu huệ mạng của họ. Tất nhiên chúng ta muốn cứu người khác thì trước hết phải cứu ai? Phải cứu chính mình, cũng phải phóng sanh chính mình. Phóng sanh tới chỗ nào? Phóng sanh tới nước Phật thanh tịnh, vô lượng quang, vô lượng thọ, đây là sự phóng sanh triệt để. Đừng ở trong lục đạo luân hồi nữa, sanh tử rất đau khổ, đừng để xuất ly không được lục đạo luân hồi. Muốn phóng sanh cho chính mình, trước hết phải diệt trừ tham sân si, chăm tu giới định huệ. Người có chí hướng thì một đời này nhất định phải nhảy ra khỏi hầm lửa đả lục đạo này để làm một người thanh lương tự tại. Làm thế nào? Trước hết phải luyện sự tu dưỡng của mình, tâm tham đọa ngã quý, tâm sân hận đọa địa ngục, tâm ngu si đọa cõi súc sanh. Chúng ta nói địa ngục rất đáng sợ thì trước hết không thể nóng giận. Cho nên làm sao phóng sanh chính mình? Trước tiên là không được nóng giận trong bất kì tình huống nào.

Thời xưa hai vị Bồ-tát Phổ Hiền, Văn-thù đã từng thị hiện vô trong nhà bếp nấu cơm, là Hàn Sơn và Thập Đắc. Nói mọi người nghe, không phải hồi xưa mới có, bây giờ cũng có, có thể xung quanh chúng ta, những đồng tu mà chúng ta xem thường nhất lại là Phật Bồ-tát tới biến diễn đấy. Mọi người phải chú ý, không cung kính với Bồ-tát, quả báo nằm ở đâu? Điều này không phải chuyện đùa. Hồi đó Hàn Sơn, Thập Đắc nấu cơm, có ai xem trọng họ đâu? Cho nên những thị hiện của Phật Bồ-tát đều là đối trị tập khí nghiêm trọng nhất của chúng ta, ngạo mạn, khinh mạn người, phải nên lễ kính chư Phật mới được. Hàn Sơn hỏi Thập Đắc: “Người trong thế gian phỉ báng, khi dễ, nhục mạ, cười chê, khinh khi, chà đạp, ghen ghét, lừa gạt ta, phải xử trí cách nào? Làm sao đối mặt?” Thập Đắc nói: “Chỉ cần nhẫn họ, nhường họ, tùy họ, tránh họ, nhịn họ, kính họ, đừng để ý họ, rồi đợi vài năm, hãy nhìn lại họ”. May mà tôi cũng đọc thuộc được những câu này, cho nên những lúc đọc thuộc thì đừng căng thẳng, Phật Bồ-tát sẽ gia trì.

Chúng ta tu dưỡng như vậy thì mới có thể nhảy khỏi lục đạo luân hồi, không có ai có thể khiến chúng ta nóng giận nữa. Tất nhiên lúc này có nói “đừng để ý họ”, là nói, hễ họ thấy quý vị, họ liền nóng giận, gây phiền phức cho quý vị, họ không vui vẻ thì quý vị tránh đừng có gặp họ, đừng để họ không vui, là sự từ bi như vậy. Chứ không phải nói “Tôi cứ mặc kệ anh”, tâm trạng này là không đúng. Quý vị phát ra sóng điện đó, quý vị càng mặc kệ họ thì họ càng gây phiền phức cho quý vị, bởi vì thái độ không đúng đó của quý vị đã khiến cho cái nghiệp lực cùng với họ từ vô thủy kiếp tới nay bị khơi gợi dậy.

Hàn Sơn nghe xong, sau đó lại hỏi: “Vậy còn có phương pháp gì nữa không?” Thập Đắc nói: “Tôi đã từng nghe Bồ-tát Di-lặc có một bài kệ, trong đó có một đoạn mà mọi người quen thuộc nhất”. “Nhỏ nước bọt vô mặt, để nó tự khô đi, ta cũng đỡ tốn sức, họ cũng không phiền não”. Lời giáo huấn này đối với người tu đạo chúng ta là sự nhắc nhở vô cùng lớn, tại sao vậy? “Một niệm sân tâm khởi, lửa thiêu rừng công đức”, không còn công đức nữa thì làm sao thoát khỏi lục đạo luân hồi?

Chúng ta ngày nay nói phóng sanh, nhất định phải phóng sanh cho chính mình, đừng làm nô lệ cho dục vọng, cho tập khí nữa. Hôm nay là thứ Năm, chúng ta cố gắng tu sự không nóng giận này, tu một tuần lễ, xem thử có giữ gìn được không, thứ Năm tuần sau chúng ta cùng nhau thảo luận một chút. Thật sự một tuần lễ mà không nổi nóng, xin chúc mừng chúc mừng, xem thử đã dùng diệu pháp gì, mọi người cùng nhau trao đổi một chút. Thật ra mà nói, chúng ta không có thời gian nóng giận, tại sao? Đạo nghiệp của mình còn kém rất là xa, chúng sanh lại vô cùng nguy nan, chúng ta đâu còn có thời gian mà nóng giận chứ? Cho nên câu tiếp theo của Thái Thượng Cảm Ứng Thiên nói rằng:

“*Nghi mẫn nhân chi hung, lạc nhân chi thiện, tế nhân chi cấp, cứu nhân chi nguy*” (hãy nên xót thương kẻ ác, vui vì điều thiện của họ, giúp người khác trong lúc cấp bách, cứu người khác trong cơn nguy hiểm).

Chữ “nghi” này tức là thích nghi, là những việc phải nên làm. Giống như Mạnh Tử có nói: “*Nhân giả, nhân chi an trạch dã; nghĩa giả, nhân chi chính lộ dã*”. Nhân nghĩa cũng giống như nhà cửa phải nên ở, đường cái phải nên đi của con người. Xử thế nếu không có thái độ nhân nghĩa thì sẽ đi sai lệch con đường mà con người nên đi. Cho nên cái “nghi” này tượng trưng cho đạo nghĩa làm người nên làm tròn. Và chữ “nghi” này là chỉ cho từng câu sau: “*Mẫn nhân chi hung, lạc nhân chi thiện, tế nhân chi cấp, cứu nhân chi nguy, kiến nhân chi đắc, như kỷ chi đắc*”, cứ như vậy tới câu sau cùng trong việc hành thiện, chữ “nghi” này là sự quán triệt tới sau cùng.

Chúng ta xem kinh điển của Nho gia thường hay nói tới “quân tử”, “quân tử trọng cái nghĩa, tiểu nhân trọng cái lợi”, cho nên quân tử chính là dùng đạo nghĩa làm thái độ đối nhân xử thế trong cuộc đời họ. Ở đây chúng ta xem thấy sự thương xót cho mỗi họa hoạn của người ta, thấy người thế gian gặp tai họa thì hết sức đồng cảm, kẻ đó tận lực mà giúp đỡ. Cái “hung” này là hung họa, hoặc là hành vi hung ác của người ta, người ta có ác ý đối với mình, mình không những không trách móc họ mà còn sanh khởi tâm thương xót người đó. Tại sao vậy? Bởi vì họ được thân người, họ có bốn thiện nhưng lại làm ra những việc trong ba đường ác, đó chẳng phải đã chà đạp bốn thiện của chính mình rồi sao? Cho nên không những không nổi nóng, đối lập với họ mà còn thương xót họ. Hơn nữa, một người tạo ác, có thể là vì họ không được gia đình chăm sóc tốt, không có sự giáo dục tốt của trường học và sự giáo hóa của nếp sống xã hội, cuộc đời họ chắc chắn có rất nhiều bất hạnh nên mới gây ra những hành vi không tốt này. Cho nên người

nhân hậu sẽ thông cảm, sẽ thương xót, sự chân thành này luôn luôn có thể khiến những người ác kia cảm động mà đoạn ác tu thiện.

Vào thời xưa, có một người học trò tên là Vu Lệnh Nghi. Có một buổi tối nọ, nhà họ có kẻ ăn trộm mò tới, kết quả tên trộm này bị phát hiện, kẻ trộm chính là con của nhà hàng xóm, đã làm ra hành vi không tốt, đã phạm pháp. Vu Công sau khi nhìn thấy, không những không trách mắng mà còn khởi tâm thương xót, “Anh bởi vì nghèo khổ cho nên mới làm như vậy”. Có thể anh ta vì nghèo túng, cũng có thể vì sanh khởi tâm tham, cho dù anh ta vì sanh khởi tâm tham, lúc đó Vu Công vẫn cho anh ta một lối thoát. Ông nói rằng: “Anh bởi vì nghèo khổ”. Sự nhân hậu này đã khiến lương tâm con người được thức tỉnh. Không những không trách mắng anh ta, ông còn nói: “Ở chỗ tôi có vụn tiền, anh cầm lấy, cố gắng tự lực tự cường mà làm ăn buôn bán”, liền đem tiền đưa cho anh ta. Người thanh niên này chưa đi được mấy bước, ông lại gọi anh ta quay lại, nói: “Bây giờ là nửa đêm, nếu như anh đi ra ngoài, nếu bị người tuần tra phát hiện, chắc chắn sẽ chết vấn anh, anh từ đâu có nhiều tiền như vậy, tới lúc đó có thể sẽ sanh chuyện phiền phức”, nên ông giữ anh ta lại tới sáng mới để anh ta đi. Vu Công này tu dưỡng vô cùng tốt, thật sự là không thấy lỗi người, vô cùng thấu hiểu, ngay cả nửa đêm đi ra ngoài cũng nghĩ thay cho họ. Về sau con cháu của Vu Công liên tiếp thi đậu tiến sĩ, người đời cảm thấy bởi vì ông thương xót những người hung ác nên chiêu cảm được phước báo.

Chúng ta từ những câu “té nhân chi cấp, cứu nhân chi nguy, miễn nhân chi hung” mà thấy, quả thật bây giờ tình hình của cả xã hội này, những việc nguy cấp là vô cùng nhiều. Hai ngày trước chúng ta xem tai họa trong năm 2009, tai họa năm nay cũng không ít. Như trong tháng 1, quần đảo Solomon đã có một trận động đất cấp 7.1. Núi lửa trong năm nay cũng bùng phát vô cùng nhiều, núi lửa của Iceland bùng phát, máy bay của châu Âu đã rơi vào tê liệt. Kể cả Columbia, Công gô, Ấn Độ Dương đều xảy ra núi lửa bùng phát. Trong tháng 1 còn có động đất cấp 7.0 ở Haiti, khiến cho 300 ngàn người thương vong, đây là một trận động đất nghiêm trọng nhất trong mấy năm nay, đã xảy ra trong năm nay. Động đất ở Chi lê đạt đến cấp mấy? Cấp 8.8, khá là nghiêm trọng, số người tử vong cũng là không ít, đây là tình hình về động đất.

Còn về bão tuyết cũng rất là nghiêm trọng, trong tháng 1 bão tuyết đã tàn phá khắp nơi trên thế giới. Melbourne của Australia vào ngày 6 tháng 3 xảy ra một trận bão tuyết, mưa đá rất lớn rất hiếm có, đã rơi xuống vùng đó, trời mưa, mưa đá, lớn tới nỗi chưa bao giờ nhìn thấy tình hình này. Tại Thổ Nhĩ Kỳ trong ngày 8 tháng 3 cũng có động đất cấp 6.2. Sau đó ngày 20 tháng 3, nhiều tỉnh Trung Quốc phải chịu cơn bão cát cực lớn. Cuối tháng 3 năm nay, năm tỉnh Tây Nam Trung Quốc bị nắng hạn, việc này có lẽ mọi người đều có ấn tượng rất sâu, hơn 60 triệu người bị nạn. Quý vị xem hạn hán vừa xong, kế tiếp là lũ lụt, bởi vì mặt đất đó quá khô, dùng một cái mưa xuống rất lớn nên không thấm xuống đất được, sau khi hạn hán tiếp đó lại là lũ lụt.

Tháng 4 năm 2010, vườn quốc gia Yellowstone đo được 117 lần động đất cấp nhẹ, cho nên họ suy đoán đây là dấu hiệu về núi lửa lớn liên tiếp hoạt động. Bộ phim “2012” nói tới việc núi lửa bùng phát là bắt đầu từ đâu? Đều có dấu hiệu. “Trời giáng họa, còn tránh được”, mấy năm này là lúc để loài người chúng ta xoay chuyển càn khôn.

Vào tháng 4, miền Bắc Mexico lại có động đất cấp 7.0. Ngày 8 tháng 4, thành phố Hạ Châu Quảng Tây xuất hiện gần 20 hồ trời do lún đất gây ra, tức là đột nhiên mặt đất ở khu vực đó hoàn toàn bị sạt lún xuống, sạt lún rất lớn, sau đó quý vị nhìn vào bên trong, sâu không thấy đáy, đây đều là những tình hình trước đây chưa từng xảy ra. Ngày 14 tháng 4, Ngọc Thụ tỉnh Thanh Hải có động đất cấp 7.1. ngày 19 tháng 4, vịnh đảo Pines của Nam cực quanh năm đóng băng, họ phát hiện nó đã hoàn toàn tan chảy.

Bắt đầu từ ngày 20 tháng 4 năm nay, Ấn Độ liên tục hơn một tháng nắng nóng 44 độ, nóng tới chết mất 80 người, trở thành đợt nắng nóng cao nhất tháng 4 trong 52 năm nay. Ngày 23 tháng 4, Cục Hàng Không Vũ Trụ nước Mỹ chụp ảnh bề mặt của mặt trời đã bắt đầu hình thành bão mặt trời rồi. Dấu hiệu này chúng ta không thể không cảnh giác cao độ. Ngày 27 tháng 4, Nghi Tân tỉnh Tứ Xuyên sau tiếng nổ lớn đã xuất hiện 27 hồ trời, sâu không thấy đáy. Tôi muốn nói nếu như chúng ta là người sinh sống ở khu vực đó, cũng giật mình muốn chết. Quý vị nói đột nhiên khu vực này sụt lún 27 cái hố, khi nào nhà mình sẽ rớt vô một cái hố đó? Sự vô thường này khiến người ta hết sức khùng hoảng.

Tháng 5 này, miền Nam nước Mỹ xuất hiện mưa bão dẫn tới hồng thủy. Ngày 6 tháng 5, huyện Lương Bình tỉnh Trùng Khánh đột nhiên xuất hiện lốc xoáy cấp 12, cấp 12 khá là đáng sợ, khiến cho 29 người gặp nạn. Ngày 11 tháng 5, tiểu bang Oklahoma nước Mỹ lại xảy ra lốc xoáy càn quét, hơn 30 ngàn hộ mất điện. Ngày 12 tháng 5, mười tỉnh của Trung Quốc có mưa bão đổ bộ, khiến cho hơn 7.860.000 người gặp nạn. Ngày 12 tháng 5, tại một ngôi làng ở Canada mặt đất đột nhiên rạn nứt, nứt bao lớn? Lớn bằng 4 cái sân đá banh, nhà cửa trong phút chốc bị nuốt chửng vô trong đó. Ngày 14 tháng 5, vệ tinh chụp được đường vân ở phía Nam xích đạo của Mộc tinh đã biến mất, ngay cả những hiện tượng thường niên như của Mộc tinh đột nhiên cũng xuất hiện sự thay đổi. Ngày 16 tháng 5, Tuy Hóa tỉnh Hắc Long Giang xảy ra lốc xoáy. Trước đây Đông Bắc có bị lốc xoáy không? Quý vị xem năm nay Trùng Khánh cũng xảy ra rồi, hơn nữa đều là những cơn lốc xoáy rất lớn, Hắc Long Giang cũng có. Ngày 17 tháng 5, Quảng Tây có mưa bão hết sức nghiêm trọng, đã khiến cho 77.300 người gặp nạn. Sau đó còn xảy ra sạt lở đất đá, trong năm nay cũng đã gây ra những sự tổn hại rất nghiêm trọng. Hơn nữa năm nay các vụ rớt máy bay cũng rất nghiêm trọng. Ngày 10 tháng 4, máy bay của tổng thống Ba Lan bị rớt, rất nhiều quan chức của ông đều bị rớt. Ngày 12 tháng 5, máy bay của Libya bị rớt. Ngày 17 tháng 5, máy bay của Afghanistan cũng bị rớt.

Tháng 7 năm nay, Pakistan xuất hiện đại hồng thủy cực lớn, 1/5 diện tích quốc gia của họ bị ngập nước, 160 ngàn km vuông đất đai bị hồng thủy nhấn chìm, 160 ngàn này

là lớn gấp hơn 4 lần Đài Loan, 1500 người tử vong, 20 triệu người gặp nạn. Ngày 7 tháng 8 năm 2010, Chu Khúc bị sạt lở cực lớn, số người tử vong cũng là mấy ngàn người.

Cho nên chúng ta nhìn thấy tình hình họa nạn trong mấy năm nay, sư trưởng ngài cũng bi tâm tha thiết, kêu gọi chúng ta phải tu Lục Hòa Kính, dùng công đức này hồi hướng hóa giải tai họa. Hơn nữa chúng ta cũng rất may mắn, công việc mà chúng ta đang làm là công việc hoằng dương chánh pháp của Nho Đạo Thích. Những hung họa này, hoặc những hành vi hung ác của con người, đều là bởi vì nhân tâm bất thiện mà gây ra. Cho nên để hóa giải những ách nạn hung hiểm này, từ căn bản mà nói là phải thông qua giáo dục, “dựng nước quản dân, dạy học đứng đầu”, người trong thời xưa đều hiểu điều này. Trước đây gặp phải thiên tai xuất hiện, hoàng đế cùng các đại thần dẫn đầu sám hối, đến Thiên Đàn sám hối. Người lãnh đạo của quốc gia vừa dẫn đầu, lão bá tánh bên dưới đều phản tỉnh, đều sửa lỗi, tai họa này sẽ có thể được hóa giải.

Chúng ta ở trong thời đại này phải hiểu rằng, đối với những thứ chúng ta gặp phải, tất cả mọi người là hoàn cảnh nhân sự của chúng ta; tất cả mọi hiện tượng, tất cả mọi vật là hoàn cảnh vật chất của chúng ta, trong tâm chúng ta có những điều ác thì mới chiêu cảm tai họa. Không thể nói thế giới này có tai họa không liên quan tới chúng ta, “y báo chuyển theo chánh báo”, đây là do tâm của chính chúng ta chiêu cảm tới. Phải suy ngẫm phản tỉnh, kể đó đừng mãi tinh tấn đoạn ác tu thiện. Như Cảm Ứng Thiên đã nói, phải chánh kỹ sau đó mới cảm hóa người xung quanh, mọi người cùng nhau đoạn ác tu thiện.

Các thánh hiền của ba nhà Nho Thích Đạo quả thật đều có tâm từ bi. Chúng ta xem trong Kinh Dịch có nói rằng: “*Cát hung dữ dân đồng họa*”, có phước cùng hưởng, có họa cùng chịu. Khi có tai họa, chúng ta cùng tất cả chúng sanh đứng lại với nhau, cố gắng hóa giải. Chính mình không thể nào trốn tránh, mình không thể nào chỉ lo sự hưởng phước của mình, như vậy thì tâm từ bi, tâm Bồ đề của chúng ta sẽ không thể phát ra được. Trong Kinh Thi cũng nói: “*Phàm dân hữu tang*”, hễ nhân dân có những chuyện không tốt này xảy ra, “*bồ bực cứu chi*”, liền mau mau đi giúp đỡ, hóa giải. Cho nên câu “*mẫn nhân chi hung*” này có hàm nghĩa vô cùng sâu rộng, sâu xa.

Ngày 21 tới ngày 24 trong tháng này, chúng ta có khóa học 4 ngày, chủ yếu là dành cho hội công chức hiệu trưởng ở Nam Mã này, các giáo viên trong những trường học do họ chỉ đạo cùng nhau tới tham gia. Chúng ta phải nghĩ rằng, sau những giáo viên này đều là mấy trăm thậm chí là hàng ngàn học sinh, những giáo viên này đều có thể dạy dỗ các em những giáo dục về luân lý đạo đức nhân quả này, thiện tâm của những em học sinh đó, vận mệnh cuộc đời các em sẽ có được phước. Tâm của thế hệ sau đều thiện thì tai họa sẽ có thể được chuyển hóa, được hóa giải.

Cho nên trên thực tế chúng ta làm khóa học này đều sẽ có ảnh hưởng rất tốt đối với nhân tâm, chúng ta cũng rất vui mừng những đồng nhân trong ngành giáo dục và

đại chúng có duyên này. Hãy quay trở về với gia viên tâm linh chung của chúng ta, cùng nhau tiếp nhận giáo huấn của lão tổ tiên. Cho nên mỗi người tới đây lên lớp, chúng ta đều cung kính, chăm sóc họ như là cha mẹ đời quá khứ, chư Phật tương lai, vậy là đúng rồi. Nếu chúng ta dùng tâm như vậy thì chí thành sẽ cảm thông, chắc chắn sẽ kết một pháp duyên và thiện duyên rất tốt. Chúng ta tin rằng do Malaysia đã dẫn đầu việc đoạn ác tu thiện nên quốc gia này không có tai ương, người trên thế giới có thể nhìn thấy rất rõ ràng, quả thật “làm thiện giáng trăm điều cát tường”, ai mà không muốn cát tường chứ? Hãy giúp đại chúng khởi tín tâm, kể đó đều tin tưởng giáo huấn của Nho Đạo Thích, tin tưởng giáo huấn của những thánh nhân tôn giáo. Cho nên muốn hóa giải tai họa này, khi loài người có một sự tỉnh giác về bản thân rất lớn thì liền có thể hóa giải được tai nạn. Họa phước đi đôi với nhau, ở trong thời đại tai họa ngập tràn này, chúng ta hãy y giáo phụng hành, làm một thị hiện tốt cho người đời.

Được rồi, hôm nay xin chia sẻ với mọi người tới đây trước. Cảm ơn mọi người.